Dosar nr.5r-77/2025 4-25055273-38-5r-23042025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 august 2025 **or.Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierilor Corina Cebotari, Natalia Catarău
În lipsa:
Avocatului Ina Perțu
Petiționarei Alexandra Moscal
Reprezentantului IP Rezina Mihail Cojocari
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de petenta Alexandra Moscal, completată prin contestația depusă de avocatul Ina Perțu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Rezina, Ion Strah pe semnele contravenției prevăzute de art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care Alexandra Moscal a fost sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei,

CONSTATĂ:

La 23 aprilie 2025 la Judecătoria Orhei, sediul Rezina a parvenit spre examinare contestaţia depusă de petenta Alexandra Moscal împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Rezina, Ion Strah pe semnele contravenției prevăzute de art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care Alexandra Moscal a fost sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei.

În motivarea contestaţiei petenta a indicat că decizia emisă o consideră neîntemeiată, agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional, nu a elucidat toate aspectele speței și nu a acumulat probe care ar confirma vinovăția sa.

La data de 28.08.2025, avocatul a depus o contestația suplimentară unde a invocat motive de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenție, deoarece nu conține fapta contravențională, locul și nu au fost acumulate suficiente probe pentru demenstrarea vinovăției, probele sunt nule, or acestea nu au fost administrate corespunzător.

În ședința de judecată *petiționara Alexandra Moscal și avocatul Ina Perțu* care au fost înștințate legale, nu sau prezentat, însă avocatul a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și a petiționarei, reieșind din prevederile art.454 și 455 Cod contravențional, instanța de judecată a dispus și examinarea cauzei în lipsa petiționarei și a avocatului acesteia.

Reprezentantul IP Rezina Mihail Cojocari, fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, precum și o referință prin

care a solicitat respingerea contestației. Astfel, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.

Analizând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia agentului constatator cu seria și nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025, Alexandra Moscal a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional şi sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei, pentru faptul, că în luna august 2024 a acceptat sume bănești care nu i se cuvin prin numărul de telefon ***** pentru a-și exercita dreptul electoral în favoarea PP ”Victoria” la alegerile prezidențiale și Referendumul constituțional din toamna a. 2024.

Astfel, instanța remarcă că petiționara Alexandra Moscal a fost sancționată în temeiul art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, ***pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune***.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.2 Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

În temeiul art.448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

Prevederile art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional mențin, că concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Prevederile alin. (3) art. 447[1] alin (3) Cod contravenţional statuiază că, decizia trebuie să conţină: 1) data (ziua, luna, anul) emiterii deciziei; 2) denumirea autorităţii (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei; 3) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul de identitate, iar în cazul persoanei juridice - denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; 4) expunerea circumstanţelor stabilite în cadrul examinării cauzei; 5) norma contravenţională care încadrează fapta persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional; 6) soluţia asupra cauzei, care poate fi: a) încetarea procesului contravenţional; b) stabilirea vinovăţiei persoanei privind săvîrşirea contravenţiei imputate şi, după caz, aplicarea sancţiunii contravenţionale; 7) soluţia referitoare la obiectele şi la documentele ridicate (corpurile delicte);8) în cazul sancţionării, menţiunea privind informarea contravenientului despre dreptul de a plăti jumătate din cuantumul amenzii, dacă plata este efectuată în cel mult 72 de ore de la stabilirea amenzii; 9) menţiunea privind dreptul de contestare a deciziei, în conformitate cu prevederile art.448.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarei Alexandra Moscal, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile ei prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, inclusiv prin audierea sa sau de a-şi angaja un apărător, iar la adoptarea deciziei la caz, instanța observă că petiționara nu a fost privată de dreptul la apărare, fiindu-i acordat dreptul şi timpul necesar de a înţelege caracterul acuzaţiei aduse şi concomitent nu a fost solicitată asigurarea asistenței unui interpret/traducător.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În concluzie, instanţa atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa lui Alexandra Moscal şi astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravenţional, în privinţa cărora nu au existat obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă atingere directă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la apărare sau de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționară, ultima invocă aspectul neîntemeiat al acuzaţiei formulate de agentul constatator, care nu este probată la caz şi respectiv solicită anularea deciziei de sancţionare dispuse.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia agentului constatator cu seria şi nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025, prin care a fost constatată fapta contravențională în temeiul probelor acumulate la caz;

-raportul privind înregistrarea contravenţiei în Registrul de evidenţă a contravenţiilor al serviciului statistic al IP Şoldăneşti, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod Contravenţional;

-raportul de analiză informaţional-criminală întocmit de catre Inspectoratul General de Poliţie din 07.02.2025;

-informaţia obţinută în cadrul măsurii speciale de investigaţii prevăzute de art. 138[4] CPP „ Colectarea de informaţii de la furnizorii de servicii de comunicaţii electronice” potrivit careia, la utilizatorul numarului SIM ***** al furnizorului de servicii de comunicaţii SA „Moldcell”, care s-a dovedit a fi Alexandra Moscal (IDNP *****), a fost stabilită înregistrarea aplicaţiei mobile cu identificatorul „PSB”, din care rezultă că în perioada 09.08.2024 -14.10.24 a recepționat 11 mesaje;

-încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2024 prin care s-a dispus autorizarea măsurii speciale de investigaţie: colectarea de informaţii de la furnizorul de comunicaţii electronice SA ”Moldcell” privind aplicaţia mobilă cu identificatorul ”PSB” (Federaţia Rusă) ce aparţine Băncii Comerciale Promsveazibank din Federaţia Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 - 22.10.2024;

-încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01 aprilie 2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obţinute în urma efectuării măsurii special de investigaţii din cauza penala nr.2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516;

-procesul verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 09.04.2025, în care se mențin declarațiile lui Ion Strah.

Instanţa constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a *procesului verbal cu privire la contravenție* şi *altor probe acumulate*, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenție*, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, *procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod*, *explicaţiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional*, declaraţiile victimei*,* ale martorilor*, înscrisurile*, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

În concordanţă cu cele expuse şi cu probele acumulate, prezentate şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, instanţa relevă că agentul constatator a constatat fapta în baza propriilor constatări depistate în exerciţiul funcţiei, invocând în acest sens că fapta a fost comisă de petiționară/făptuitoare în luna august 2024, însă din materialele cauzei rezultă că petiționara ar fi primit mesaj de la ”PSB” la data de *09.08.2024*, având în vedere că, fapta imputată a fost incriminată prin Legea nr.230 din 31.07.2024, publicată în Monitorul Oficial la data de 15.08.2024, Codul contravențional fiind completat cu articolul 47^1 cu următorul cuprins: „Coruperea electorala pasivă (1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”, ce se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

La caz se atestă încălcarea art. 7 CEDO, ori, agentul constatator a constata fapta cu efect retroactiv, or la caz 1 mesaj a fost recepționat de petiționară la data de 09.08.2024 , ignorând faptul, că norma respectivă a fost publicată în Monitorul Oficial abia la data de 15.08.2024.

Ce ține de al doilea aspect, invocat de agentul constatator precum că fapta ar mai fi fost comisă și în luna august după data de 15, careva probe ce ar confirma acest fapt nu au fost prezentate de agentul constatator*,* or celelalte mesaje au fost recepționate de petiționar la 02.09.2024, 04.10.2024, 07.10.2024 și 14.10.2024, astfel încât a recurs la o analiză superficială a materialelor cauzei, dar *de facto* chiar din proba prezentată denotă exclusiv contrariul faptei incriminate, motiv pentru care propria convingere a agentului constatator

privind săvârşirea contravenţiei de către Alexandra Moscal, anume conform încadrării juridice reţinute este evident alterată şi nu poate să răstoarne prezumţia de nevinovăție a făptuitorului.

Instanța de judecată constată că la materialele procesului contravențional prezentat instanței nu se regăsesc nici o probă care ar demonstra faptul că Alexandra Moscal ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, fapt doar dedus de agentul constatator, în lipsa unei cercetări obiective.

În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Concomitent, instanţa iterează că, loialitatea procesuală reprezintă o obligație a celor care participă la aflarea adevărului în orice mod, indiferent de poziția procesuală pe care o au *(la caz a agentului constatator)*, de a se comporta corect, fiindu-le interzis celor care administrează probe să utilizeze procedee incorecte, trucuri sau stratageme, această reglementare fiind configurată în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia se stabileşte că există o lipsă de loialitate dacă organul judiciar folosește procedee neconforme cu principiile fundamentale ale ordinii juridice în vederea obținerii de probe, iar prin urmare va echivala cu un tratament arbitrar şi în final va cauza alterarea adevărului real pe care un judecător trebuie să îl stabilească.

Consecutiv, instanţa statuează că făptuitorul invocă consecvent faptul că nu a comis fapta incriminată, poziţie care coroborează cu probele administrate de agentul constatator.

În acest mod, poziţia petiţionarului are o valenţă mai sigură faţă de argumentele acuzării, care avea obligaţia diligentă de a verifica cauza sub toate aspectele în mod obiectiv, iar suplimentar, instanța reiterează că în conformitate cu par. 15 și 17 din cauza *Marius Haiducu şi alţii împotriva României* din 13 martie 2012, se subliniază despre necesitatea instanțelor naționale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura contestatorilor dreptul de a fi audiați și de a susține toate argumentele pentru a-și demonstra nevinovăția.

Astfel, în opinia instanţei, în situaţia în care instanţa va decide şi va motiva prin neîncrederea în anumite elemente de probă sau argumente ale unei părţi, pe care nu le-ar considera credibile şi să se bazeze mai mult pe altele, la caz pe presupunerile formale ale acuzării, care sunt rigide şi superficiale, va afecta esenţial procedura în cauză prin inechitate sau arbitrarietate, fapt care nu poate fi admis de instanţă, în situaţia în care apărare a prezentat versiuni credibile, însoţite de probe autentice în acest scop.

Prin urmare, având în vedere că la materialele cauzei contravenționale sunt anexate probe care nu au un caracter cert în sensul acuzării persoanei sau sunt incomplete, instanța de judecată constată că acestea lasă loc de nesiguranță în privinţa vinovăţiei contravenientului, fapt care impune a se da eficienţă regulii potrivit căreia *„orice îndoială este în favoarea contravenientului (in dubio pro reo)”*.

Respectiv, instanţa nu va statua arbitrar în privinţa aprecierii vinovăţiei unei persoane, care nu recunoaşte comiterea faptei incriminate, în lipsa unor probe relevante care urmau în

mod obligatoriu să fie acumulate în susţinerea sau explicarea acuzării şi doar în prezenţa constatărilor personale ale agentului constatator.

Subsecvent, instanţa notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei”* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61), iar tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

Prin urmare, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025 nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, cu anexarea unor probe formale, în lipsa unei constatări personale de către agentul constatator, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justiţiabililor (*Salabiaku împotriva Franţei*, 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al IP Rezina, Ion Strah a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție şi probe vădit evazive, fără să anexeze *de facto* alte probe, inclusiv materiale sau declaraţii ale altor martori oculari, care ar putea furniza detalii eficiente cu referire la cazul incriminat petiţionarului.

Aşadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe *baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție şi în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

În acest context, instanța conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate

pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, în temeiul cărora instanţa constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției şi din acest considerent, în ceea ce privește starea de *fapt constatată şi incriminată conform art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional*, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului, şi respectiv nu există.

În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Pe cale de consecinţă, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, contestația depusă de Alexandra Moscal împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025, adoptată de către agentul constatator al IP Rezina, Ion Strah pe semnele contravenției prevăzute art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, prin care Alexandra Moscal a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 25000 lei, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395, 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite contestația depusă de Alexandra Moscal.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 409393 (6335448944426093) din 09 aprilie 2025, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, prin care Alexandra Moscal a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 25000 lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Alexandra Moscal, născută la 18.04.1954, IDNP ***** pe semnele contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**